08/11/2022

Ι.Μ. Βεροίας: Με συγκίνηση η υποδοχή της Τιμίας Κάρας της Αγίας Βαρβάρας (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 8 Νοεμβρίου το απόγευμα με συγκίνηση πραγματοποιήθηκε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Νεκταρίου Κυμίνων η υποδοχή της Τιμίας Κάρας της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας από την Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης.

Την **Τιμία Κάρα**, κατόπιν αδείας και ευλογίας του **Μητροπολίτου Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσοστόμου,** μετέφερε ο Πρωτοπρεσβύτερος **Γεώργιος Γραδούλας,** προϊστάμενος του Ιερού Ναού της Παναγίας Επισκέψεως Τρικάλων και γραμματέας της Ιεράς **Μητροπόλεως Τρίκκης** και την υποδέχθηκε

ο **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, επικεφαλής κλήρου και πλήθους ευλαβών προσκυνητών.

Στη συνέχεια τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός της Εορτής χοροστατούντος του **Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος,** ο οποίος κήρυξε τον θείο λόγο και εξέφρασε τις θερμές του ευχαριστίες προς τον **Μητροπολίτη Τρίκκης κ. Χρυσόστομο** και τον π. Γεώργιο.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

«Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγα-πήθη», ἀκούσαμε πρό ὀλίγου νά μᾶς λέγει γιά τόν δίκαιο ὁ σοφός Σολομῶν.

Καί ποιός εἶναι ὁ δίκαιος; Εἶναι ὁ εὐσεβής καί ἐνάρετος, εἶναι αὐτός πού ἐπιδιώκει νά ὁμοιάσει πρός τόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι «δίκαιος καί δικαιοσύνας ἠγάπησεν», κατά τόν ψαλμωδό Δαβίδ.

Καί ἐφόσον ὁ Θεός εἶναι δίκαιος, εἶναι ἅγιος καί πανάγιος, εἶναι φυσικό νά εὐαρεστεῖται σέ αὐτούς πού ἀγωνίζονται νά ζήσουν σύμ-φω-να μέ τό δικό του πρότυπο, σέ αὐτούς πού ἀγωνίζονται γιά νά μήν παρασυρθοῦν ἀπό τίς σειρῆνες τοῦ κόσμου καί τῆς ἁμαρτίας, γιά νά μήν γοητευθοῦν ἀπό τίς ἀπο-λαύ-σεις τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, γιά νά μήν ἀπορροφηθοῦν ἀπό τίς βιο-τικές μέριμνες καί φροντίδες, καί ἐπιδιώξουν τήν ἄνεση, τήν εὐκο-λία, τήν εὐχαρίστηση, τήν πλα-τεία καί εὐρύχωρο ὁδό, ἡ ὁποία ὅμως ὁδηγεῖ στήν ἀπώλεια.

Εὐαρεστεῖται σ᾽ αὐτούς πού δέν ἀφήνουν τόν ἑαυτό τους νά ἐπηρε-ασθεῖ ἀπό ὅλα αὐτά, οὔτε ἀπό τίς συνθῆκες πού ἐπικρατοῦν γύρω τους καί ἀδιαφοροῦν γιά τήν ἀρετή καί τήν ἁγιότητα. Εὐαρεστεῖται σ᾽ αὐτούς πού προτιμοῦν νά ἀρέσουν μέ τά ἔργα καί τή ζωή τους σέ Ἐκεῖνον καί ὄχι στούς ἀνθρώπους. Εὐαρεστεῖται σέ ἐκείνους πού εἶναι ἕτοιμοι νά θυσιάσουν τά πάντα προ-κειμένου νά μήν στερηθοῦν τόν Θεό.

Καί γιά νά μήν ἀποροῦμε καί διερωτώμεθα ποιοί εἶναι αὐτοί καί πῶς ἐπιτυγχάνει ὁ ἄνθρωπος νά γίνει εὐάρεστος στόν Θεό, ἡ Ἐκ-κλη-σία μας μᾶς προβάλλει ἀπόψε δύο παραδείγματα. Μᾶς προβάλλει ἀφενός τό παράδειγμα τοῦ ἑορτα-ζομένου ἁγίου Νεκταρίου, ἀρχιεπι-σκόπου Πενταπόλεως, τοῦ θαυμα-τουρ-γοῦ, στόν ὁποῖο εἶναι ἀφιερω-μένος ὁ ἱερός αὐτός ναός, καί ἀφε-τέρου τό παράδειγμα τῆς ἁγίας με-γαλομάρτυρος Βαρβάρας, τῆς ὁποί-ας τήν τιμία καί χαριτόβρυτο καί θαυματουργό κάρα εἴχαμε τήν εὐ-λο-γία νά ὑποδεχθοῦμε πρό ὀλίγου.

Καί ὀφείλουμε χάριτας καί εὐ-γνω-μοσύνη πρός τόν Σεβασμιώ-τατο ***Μητροπολίτη Τρίκκης, Γαρδι-κίου καί Πύλης κ. Χρυσόστομο,*** *ὁ ὁποῖος μέ πολλή προθυμία καί ἀγάπη ἀνταποκρίθηκε στήν παράκλησή μας, νά μεταφερθεῖ στόν πανηγυρίζοντα ναό τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Κυμίνων καί στήν Ἱερά μας Μητρόπολη ἡ σεπτή καί τιμία κάρα τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας. Ἀλλά παράλληλα εὐχα-ρι-στοῦμε θερμότατα καί τόν π. Γεώργιο, ὁ ὁποῖος μέ τήν εὐλογία καί τήν ἄδεια τοῦ Ἁγίου Τρίκκης τήν ἐκό-μισε πρό ὀλίγου, γιά νά λάβουμε καί ἐμεῖς τήν χάρη, τήν ὁποία πλουσίως διανέμει ἡ ἁγία μεγαλ-ο-μάρτυς Βαρβάρα.*

Καί οἱ δύο αὐτοί ἅγιοι τῆς Ἐκ-κλησίας μας, ὁ ἅγιος Νεκτάριος καί ἡ ἁγία Βαρβάρα, παρότι ἔζησαν σέ διαφορετική ἐποχή, πα-ρό-τι ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἦταν ἱεράρχης καί ἡ ἁγία Βαρβάρα μία νεαρή μάρ-τυς, ἀποδείχθηκαν εὐάρεστοι στόν Θεό, γιατί καί οἱ δύο ἀνεξάρτητα ἀπό τά χρόνια πού ἔζησαν, ἀγω-νί-σθηκαν γιά νά ζοῦν τήν ἐν Χριστῷ ζωή.

Ὁ ἅγιος Νεκτάριος ὑπέμεινε τίς δυσκολίες καί τίς ἀντιξοότητες πού συνάντησε στή ζωή του, τίς συκοφαντίες, τούς διωγμούς, τίς ἀδικίες, μέ ὑπομονή καί μέ πίστη στόν Θεό, χωρίς νά κάνει ὑποχω-ρήσεις στίς ἀρχές του, στήν πίστη του, στή συμπεριφορά του, ὥστε νά μπορέσει νά ζήσει πιό ἄνετα καί πιό εὔκολα.

Γιά τόν ἅγιο Νεκτάριο τό πρώτι-στο ἦταν ὁ Χριστός. Αὐτός ἦταν τό κέντρο τῆς ζωῆς του καί γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ θυσίασε τά πάντα καί ἔζησε μέ ταπείνωση, ἔζησε στή ἀφάνεια, ἔστω καί ἐάν ὅσοι τόν γνώριζαν τόν θεωροῦσαν ἅγιο καί ἔβλεπαν τά χαρίσματα πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ Θεός.

Ἀλλά καί γιά τήν ἁγία Βαρβάρα τό πρώτιστο ἦταν ὁ Χριστός. Καί ἐκεί-νη θά μποροῦσε νά εἶχε ζήσει τή ζωή της μέσα στά πλούτη καί στίς ἀνέσεις πού τῆς ἐξασφάλιζε ἡ εὐ-γενής καταγωγή της καί ἡ οἰκο-γένειά της. Ὅμως ἐκείνη προτίμη-σε νά θυσιάσει καί τή ζωή της γιά τόν Χριστό, στόν ὁποῖο εἶχε πιστεύ-σει ἀπό παιδί, ἔστω καί ἐάν ἡ πίστη της ἐρχόταν σέ ἀντίθεση μέ τίς πεποιθήσεις τοῦ πατέρα της, γιατί εἶχε ἀκούσει τόν λόγο τοῦ Κυρίου, ὅτι «ὁ φιλῶν πατέρα ἤ μητέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος».

Κι ἐκείνη, ὅπως καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος, προτίμησε νά εἶναι ἀξία τοῦ Χριστοῦ, νά εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό παρά στούς ἀνθρώπους. Γι᾽ αὐτό καί ὁ Θεός τούς ἀγάπησε καί τούς δύο, καί τήν ἁγία Βαρβάρα καί τόν ἅγιο Νεκτάριο, καί τούς κατέταξε στή χορεία τῶν ἐκλε-κτῶν καί τῶν ἁγίων του.

Ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐνοίας τοῦ Θεοῦ εἶναι καί τά θαύματά τους, εἶναι ἡ χάρη τῶν ἱερῶν τους λειψάνων, τήν ὁποία λαμβά-νουμε ὅσοι τά προσκυνοῦμε καί τά ἀσπαζόμεθα μέ εὐλάβεια.

Προσκυνώντας, λοιπόν, τήν ἱερή καί χαριτόβρυτη κάρα τῆς ἁγίας Βαρβάρας καί τιμώντας τόν ἅγιο Νεκτάριο, ἀρχιεπίσκοπο Πενταπό-λεως, τόν θαυματουργό, ἄς ζητή-σουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τους γιά ὅ,τι ἀπασχολεῖ τόν καθένα μας. Ἀλλά

ἄς ζητοῦμε καί τή βοή-θειά τους γιά τόν προσωπικό μας ἀγώνα, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά γίνουμε εὐάρεστοι στόν Θεό μέ τήν ταπείνωσή μας, μέ τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς μας, μέ τήν ἀγάπη καί τήν πίστη μας σέ Ἐκεῖ-νον, γιά νά γίνουμε μέτοχοι καί τῆς αἰωνίου ζωῆς καί τῶν ἀγαθῶν πού ἔχει ἑτοιμάσει καί γιά ἐμᾶς ὁ Θεός.

Ἄς ἔχουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία καί τῶν δύο ἁγίων, καί τῆς ἁγίας Βαρβάρας καί τοῦ ἁγίου Νεκταρίου.